

1764

De resolutione aequationum cuiusvis gradus

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: <https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works>

 Part of the [Mathematics Commons](#)

Record Created:

2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "De resolutione aequationum cuiusvis gradus" (1764). *Euler Archive - All Works*. 282.
<https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/282>

This Article is brought to you for free and open access by the Euler Archive at Scholarly Commons. It has been accepted for inclusion in Euler Archive - All Works by an authorized administrator of Scholarly Commons. For more information, please contact mgibney@pacific.edu.

DE
RESOLUTIONE
AEQVATIONVM CVIVSVIS GRADVS.

Auctore

L. EVLERO.

I.

Quae in Algebra adhuc de resolutione aequationum sunt tradita, ea, si ad regulas generales spectemus, tantum ad aequationes, quae quartum gradum non superant, patent, neque etiamnum regulae sunt inventae, quarum ope aequationes quinti altiorisue cuiuspiam gradus resolui queant: ita ut vniuersa Algebra ad aequationes quatuor primorum ordinum restringatur. Hoc autem de regulis generalibus est tenendum, quae ad omnes aequationes eiusdem gradus sint accommodatae; nam in quouis gradu dantur infinitae aequationes, quae per diuisionem in duas pluresue aequationes graduum inferiorum resolui possunt, quarum idcirco radices iunctim sumtae praebent omnes radices illarum aequationum altiorum graduum. Tum vero a Cel. *Mourao* obseruatae sunt in quouis gradu quaedam aequationes speciales, quae etsi per diuisionem in factores resolui nequeunt, tamen earum radices assignare liceat.

2. Ex cognita autem resolutione generali aequationum primi, secundi, tertii et quarti gradus, constat

stat quidem, aequationes primi gradus sine vlla radice extractione resolui posse: at aequationum secundi gradus resolutio iam extractionem radice quadratae postulat. Resolutio autem aequationum tertii gradus tam extractionem radice quadratae, quam cubicae, implicat, et quarti gradus resolutio insuper extractionem radice biquadratae exigit. Ex his autem tuto concludere licet, resolutionem aequationis quinti gradus generalem extractionem radice surdesolidae praeter omnes radices inferiores postulare, atque in genere radix aequationis cuiusuis gradus n exprimetur per formam, quae ex omnibus signis radicalibus, tam gradus n , quam graduum inferiorum, erit composita.

3. Haec perpendens olim in Comment. Acad. Imper. Petrop. Tomi VI. coniecturam ausus sum proferre circa formas radicum cuiuscunque aequationis. Proposita namque aequatione gradus cuiusuis

$$x^n + Ax^{n-2} + Bx^{n-3} + Cx^{n-4} + \text{etc.} = 0.$$

in qua secundum terminum deesse assumi, quod quidem semper ponere licet, suspicatus sum, semper dari aequationem vno gradu inferioris, veluti

$$y^{n-1} + Ay^{n-2} + Cy^{n-3} + By^{n-4} + \text{etc.} = 0$$

quam illius resoluentem appellavi, ita vt, si huius constant omnes radices, quae sint $\alpha, \beta, \gamma, \delta, \epsilon$ etc. quarum numerus est $n-1$; ex iis radix illius aequationis ita exprimitur, vt fit:

$$x = \sqrt[n]{\alpha} + \sqrt[n]{\beta} + \sqrt[n]{\gamma} + \sqrt[n]{\delta} + \text{etc.}$$

Quam

Quam coniecturam confirmari, ostendens, resolutionem aequationum inferiorum reuera ex hac forma generali deduci: neque etiam nunc dubito, quin haec coniectura veritati sit consentanea.

4. Praeterquam autem quod inuentio aequationis resoluentis, si proposita quartum gradum transcendit, fit difficillima, atque adeo in genere vires nostras aequae superare videtur, atque ipsa propositae aequationis resolutio; ita vt praeter formas speciales casibus Moivreanis similes nobis nihil admodum suppeditet: alia insuper incommoda in illa forma obseruauimus, quae me eo induxerunt, vt arbitrarer, aliam forte dari formam illi non admodum dissimilem, quae istis incommodis non esset subiecta, ideoque maiorem spem nobis faceret, in hoc arduo Algebrae opere tandem ulterius penetrandi. Non parum autem in hoc negotio proderit, veram formam radicum cuiusque aequationis accuratius perspexisse.

5. In forma autem per superiorem coniecturam eruta hoc imprimis desidero, quod omnes aequationis propositae radices non satis distincte exprimantur. Etsi enim quoduis signum radicale $\sqrt[n]{a}$ tot valores diversos complectitur, quot numerus n continet unitates, ita vt, si a, b, c, d, e etc. omnes valores formulae $\sqrt[n]{x}$ denotent, pro $\sqrt[n]{a}$ scribere liceat quamlibet harum formularum $a\sqrt[n]{a}, b\sqrt[n]{a}, c\sqrt[n]{a}, d\sqrt[n]{a}$ etc. tamen manifestum

stum, hanc variationem in singulis terminis $\sqrt[n]{a}$, $\sqrt[n]{\beta}$, $\sqrt[n]{\gamma}$, $\sqrt[n]{\delta}$ etc. non pro lubitu constitui posse. Si enim combinatio horum terminorum cum litteris a , b , c , d , e etc. arbitrio nostro relinqueretur, tum multo plures combinationes resultarent, quam aequatio continet radices, quarum numerus est $=n$.

6. Quo igitur forma radices x supra exhibita omnes aequationis radices simul complectatur, necesse est, ut combinationes terminorum $\sqrt[n]{a}$, $\sqrt[n]{\beta}$, $\sqrt[n]{\gamma}$, $\sqrt[n]{\delta}$ etc. cum litteris a , b , c , d etc. certo quodam modo circumscribantur, atque combinationes, quae ad aequationes radices repraesentandas sunt ineptae, excludantur. Ex resolutione quidem aequationum tertii et quarti gradus vidimus inter radices unitatis eiusdem nominis a , b , c , d , certum quendam ordinem constitui debere, secundum quem etiam combinationes sint perficiendae. Hunc in finem autem similis ordo in ipsis radices membris $\sqrt[n]{a}$, $\sqrt[n]{\beta}$, $\sqrt[n]{\gamma}$, $\sqrt[n]{\delta}$ etc. erit tenendus, quo combinatio dirigatur. Verum quia non constat quemadmodum in radicibus superiorum graduum talis ordo sit constituendus, hoc sine dubio infigae est incommodum, quo forma coniecturae meae innixa laborat, quod igitur remouere in hac dissertatione mihi est propositum.

7. Primum autem conueniet, ordinem certum in radicibus cuiusvis potestatis ex unitate constituere, quo summa plerumque varietas combinationum restringatur.

Quem in finem obseruo, si praeter unitatem alius quicumque valor ipsius $\sqrt[n]{1}$ sit $= a$, tum etiam $a^2, a^3, a^4, \dots, a^{n-1}$, etc. idoneos valores ipsius $\sqrt[n]{1}$ exhibere: nam si fit $a^n = 1$, erit quoque $(a^2)^n = 1, (a^3)^n = 1, (a^4)^n = 1, \dots, (a^{n-1})^n = 1$, etc. Hinc si reliquae radices ponantur b, c, d, \dots , quoniam in iis reperiuntur $a^2, a^3, a^4, \dots, a^{n-1}$, etc. iam certus quidam ordo perspicitur, quo hae litterae inter se disponi debent. Ita si post unitatem, quae semper primum locum tenere censenda est, a littera a incipiamus, valores formulae $\sqrt[n]{1}$ erunt $1, a, a^2, a^3, a^4, \dots, a^{n-1}$, quorum numerus est n ; plures enim occurrere nequeunt, cum sit $a^n = 1, a^{n+1} = a, a^{n+2} = a^2$ etc. similique modo res se habebit, si post unitatem a quavis alia littera b, c, d, \dots incipiamus.

8. Hinc ergo merito suspicor, talem quoque ordinem in ipsis terminis radicem aequationis x exprimentibus inesse; seu singula membra radicalia ita esse comparata, ut respectu uniuscuiusque reliquae sint eius potestates: singulis autem membris nunc necesse erit, coefficientes indefinitos tribuere. Quare si aequatio, termino secundo destituta, fuerit:

$$x^n + Ax^{n-2} + Bx^{n-3} + Cx^{n-4} + Dx^{n-5} + \dots = 0$$

maxime probabile videtur radicem quamlibet huius aequationis ita exprimi, ut sit:

$$x = A\sqrt[n]{v} + B\sqrt[n]{v^2} + C\sqrt[n]{v^3} + D\sqrt[n]{v^4} + \dots + \sqrt[n]{v^{n-1}}$$

ubi A, B, C, D etc. sint quantitates, vel rationales, vel saltem non signum radicale $\sqrt[n]{}$ inuoluant, quippe

pe quod tantum quantitatem v eiusque potestates afficiat, multo minus ipsa quantitas v tale signam inuoluat.

9 Ex hac forma primum patet, eam non plura membra, quam quorum numerus sit $n-1$, continere posse: nam etiam si seriem illam ex sua indole ulterius continuemus, termini sequentes iam in praecedentibus contenti deprehendentur: erit enim $\sqrt[n]{v^{n+1}} = \sqrt[n]{v} \sqrt[n]{v}$; $\sqrt[n]{v^{n+2}} = v \sqrt[n]{v}$ etc. ita ut irrationalitas signum radicale $\sqrt[n]{v}$ inuoluens, plures diuersas species non admittat, quam quarum numerus est $n-1$. Etiam si ergo illa series in infinitum continuetur, tamen terminos eiusdem speciei ratione irrationalitatis addendo omnes ad terminos numero $n-1$ rediguntur. Cum igitur iam ante viderimus, plures terminos in radicis expressionem non ingredi; hinc non leue argumentum habetur, hanc nouam formam veritati plane esse consentaneam: eius autem veritas per sequentia argumenta multo magis confirmabitur.

10. Haec expressio quoque sponte se extendit ad aequationes, in quibus secundus terminus non deest, dum superior remotionem secundi termini exigebat, ex quo ipso haec noua magis naturalis est aestimanda. Continuatio enim terminorum irrationalium $\sqrt[n]{v}, \sqrt[n]{v^2}, \sqrt[n]{v^3}$ etc. etiam terminos racionales $\sqrt[n]{v^0}, \sqrt[n]{v^n}$ inuoluit, qui ob aequationis terminum secundum adiacere debent. Hinc generalius pronunciare poterimus, si aequatio completa ordinis cuiusque n fuerit proposita:

$$x^n + \Delta x^{n-1} + A x^{n-2} + B x^{n-3} + C x^{n-4} + \text{etc.} = 0$$

K 2 eius

eius radicem exprimi huiusmodi forma :

$$x = \omega + \mathfrak{A}\sqrt[n]{v} + \mathfrak{B}\sqrt[n]{v^2} + \mathfrak{C}\sqrt[n]{v^3} + \mathfrak{D}\sqrt[n]{v^4} \dots + \mathfrak{O}\sqrt[n]{v^{n-1}}$$

vbi ω partem radice[m] rati[on]alem exhibet, quam constat esse $= -\frac{1}{n}\Delta$. Reliqui autem termini continent partes irrationales radice[m] potestatis n inuoluentes, quarum, quatenus sunt diuersae, numerus excedere nequit $n-1$, omnino uti per formam superiorem intelligitur.

11. Hinc porro videmus, si v fuerit eiusmodi quantitas, ut ex ea radix potestatis n actu extrahi, seu $\sqrt[n]{v}$ vel rationaliter, vel per signa radicalia inferiorum potestatum exprimi queat, tum irrationalitatem gradus n prorsus ex forma radice[m] egredi. Hoc autem necessario usu venire debet, quoties aequatio proposita in factores est resolvable, tum enim nulla radix signum radicale $\sqrt[n]{}$ continebit. Quare cum natura rei postulet, ut his casibus omnia signa radicalia $\sqrt[n]{}$ euanescant, et ad signa simpliciora reducantur: ex forma autem superiori non pateat, quomodo euanescente vno huiusmodi signo $\sqrt[n]{\alpha}$ reliqua $\sqrt[n]{\beta}$, $\sqrt[n]{\gamma}$, etc. euanescant, ista expressio ob hanc rationem multo magis ad aequationum naturam accommodata est censenda.

12. Praeterea vero haec forma, in quo cardo totius negotii versatur, etiam omnes aequationis radices sine vlla ambiguitate offendit: neque enim amplius haeremus, quomodo cum omnibus signis radicalibus $\sqrt[n]{}$ totidem valores radice[m] $\sqrt[n]{1}$ combinandi sint. Si enim omnes

omnes radices potestatis n ex vnitare sint $1, a, b, c, d$, etc. ac $\sqrt[n]{v}$ cum earum quacunque a combinauerimus, propterea quod $\sqrt[n]{v}$ vtiq; est $a\sqrt[n]{v}$, tum pro $\sqrt[n]{v^2}, \sqrt[n]{v^3}, \sqrt[n]{v^4}$ etc. scribere oportebit $a^2\sqrt[n]{v^2}, a^3\sqrt[n]{v^3}, a^4\sqrt[n]{v^4}$, etc. Terminus autem constans ω , quia formam $\omega\sqrt[n]{v^0}$ repraesentat, abibit in $a^0\omega\sqrt[n]{v^0} = 1$ ob $a^0 = 1$, ideoque in omnibus radicibus nullam mutationem subit, quemadmodum reliqua membra. Quod cum ex resolutione omnium aequationum per se sit manifestum, hinc nouum ac satis luculentum habemus criterium veritatis huius nouae formae, quae omnium aequationum radices in se complecti videtur.

13. Hinc autem porro manifestum est, quomodo vna cuiusque aequationis radice cognita, reliquae radices omnes exhiberi queant: ad hoc tantum nosse oportet omnes radices eiusdem potestatis ex vnitare, seu omnes valores ipsius $\sqrt[n]{1}$, quorum numerus $= n$. Ac si istae vnitatis radices fuerint $1, a, b, c, d$, etc. aequationisque vna radix inuenta sit

$$x = \omega + A\sqrt[n]{v} + B\sqrt[n]{v^2} + C\sqrt[n]{v^3} + \dots + D\sqrt[n]{v^{n-1}}$$

radices reliquae erunt:

$$x = \omega + Aa\sqrt[n]{v} + Ba^2\sqrt[n]{v^2} + Ca^3\sqrt[n]{v^3} + \dots + Da^{n-1}\sqrt[n]{v^{n-1}}$$

$$x = \omega + Ab\sqrt[n]{v} + Bb^2\sqrt[n]{v^2} + Cb^3\sqrt[n]{v^3} + \dots + Db^{n-1}\sqrt[n]{v^{n-1}}$$

$$x = \omega + Ac\sqrt[n]{v} + Bc^2\sqrt[n]{v^2} + Cc^3\sqrt[n]{v^3} + \dots + Dc^{n-1}\sqrt[n]{v^{n-1}}$$

ficque semper tot obtinentur radices, quot exponens n , qui aequationis gradum designat, continet unitates.

14. His igitur argumentis noua haec radicum forma iam ad summum probabilitatis est euecta; atque ad plenam certitudinem ostendendam nihil aliud requiritur, nisi ut regula inueniatur, cuius ope pro quavis aequatione proposita ista forma definiiri, et coefficientes A, B, C, D etc. cum quantitate v assignari queant, quod si praestare possemus, haberemus sine dubio generalem omnium aequationum resolutionem, irrito adhuc omnium Geometrarum labore requisitam. Neque igitur equidem tantum mihi tribuo, ut hanc regulam me inuenire posse credam; sed contentus ero plene demonstrasse, omnium aequationum radices certo in hac forma esse contentas. Hoc autem sine dubio plurimum luminis foenerabitur ad resolutionem aequationum, cum cognita radicum vera forma via inuestigationis non mediocriter facilior reddatur, quam ne ingredi quidem licet, quam diu forma radicum fuerit incognita.

15. Quanquam autem ex ipsa aequatione proposita nobis adhuc non licet radicem eius, seu coefficientes A, B, C, D etc. cum quantitate v assignare, tamen demonstratio veritatis aeque succedet, si vicissim ex assumpta radice illam aequationem, cuius est radix, eliciamus. Haec autem aequatio libera esse debet a signis radicalibus $\sqrt{\quad}$, quoniam aequationes, quarum radices inuestigantur, ex terminis rationalibus constare assumi solent.

lent. Quaestio ergo huc reducitur, vt huiusmodi aequatio
 $x = \omega + A\sqrt[n]{v} + B\sqrt[n]{v^2} + C\sqrt[n]{v^3} + \dots + D\sqrt[n]{v^{n-1}}$
 ab irrationalitate, seu signis radicalibus $\sqrt[n]{}$, liberetur, at-
 que aequatio rationalis inde deducatur, de qua deinceps
 certo affirmare poterimus, eius radicem esse ipsam ex-
 pressionem assumtam; simulque inde reliquas radices,
 quae eidem aequationi aequae conueniunt, assignare va-
 lebimus. Hoc ergo modo saltem infinitas aequationes
 exhibere poterimus, quarum radices nobis erunt cogni-
 tae, atque si hae aequationes in se complectantur
 omnium graduum aequationes generales, etiam harum
 resolutio in nostra erit potestate.

16. Parum quidem a nobis praestitum iri vide-
 bitur, si tantum plures aequationes, quarum radices as-
 signari queant, exhibuerimus; cum ex primis elemen-
 tis constet, quomodo cuiusuis gradus aequatio formari
 debeat, quae datas habeat radices: si enim quocun-
 que huiusmodi formulae $x - a$, $x - b$, $x - c$, etc. in se
 inuicem multiplicentur, obtinebitur vtique aequatio, cu-
 ius radices futurae sunt $x = a$, $x = b$, $x = c$, etc. sed
 talis aequationis formatio parum lucri affert ad resolu-
 tionem aequationum. Primum autem obseruo, hoc mo-
 do alias aequationes non nasci, nisi quae sint habiturae
 factores; aequationum autem, quae in factores resolui
 possunt, resolutio, nulla laborat difficultate. Haud maio-
 ris quoque momenti sunt in hoc negotio aequationes,
 quae ex multiplicatione duarum pluriumue inferiorum
 aequationum producuntur, quarum resolutio nihil plane
 prodest ad resolutionem generalem perficiendam.

17. Quod si autem ex nostra forma $x = \omega + \mathcal{A}\sqrt[n]{v}$
 $+ \mathcal{B}\sqrt[n]{v^2} + \text{etc.}$ ad aequationem rationalem perueniamus, ea certo factores rationales non habebit: si enim haberet, eius radices, quae simul essent radices aequationum inferiorum graduum, signum radicale $\sqrt[n]{}$ non implicarent. Plurimum is praestare censendus est, qui aequationis cuiuspiam altioris gradus, quae in factores resolui nequeat, radices assignauerit: quam ob rem etiam Cel. *Moirreo* ingentes debentur gratiae, quod ex singulis aequationum gradibus vnam exhibuerit in factores irresolubilem, cuius radices assignari possunt; atque si eius formulae latius paterent, multo maiorem sine dubio essent habiturae vtilitatem, dum contra aequationibus in factores resolubilibus in hoc negotio nihil plane emolumenti attribui potest.

18. Verum reuertamur ad illam formam ab irrationalitate signi $\sqrt[n]{}$ liberandam, ac si consuetas methodos signa radicalia eliminandi consulamus, aequatio resultans ad plurimas dimensiones plerumque ascendere videatur. Si enim vnicum adesset signum radicale, puta $x = \omega + \mathcal{A}\sqrt[n]{v}$, aequatio rationalis ad n dimensiones ipsius x ascenderet, vnde ea ad multo plures dimensiones ascensura videtur, si plura eiusmodi adsint signa radicalia; id quod sine dubio euenire deberet, si illa signa radicalia a se inuicem prorsus non penderent. Sed quia omnia sunt potestates primi, ostendam, perfectam rationalitatem obtineri posse, non vltra potestatem exponentis n ascendendo. Ita scilicet docebo formam

$$x =$$

$x = \omega + \mathcal{A}\sqrt[n]{v} + \mathcal{B}\sqrt[n]{v^2} + \mathcal{C}\sqrt[n]{v^3} + \dots + \mathcal{D}\sqrt[n]{v^{n-1}}$
 ita ab irrationalitate liberari posse, vt aequatio rationalis inde resultans potestatem x^n non superet. Prohibet ergo aequatio huius formae :

$$x^n + \Delta x^{n-1} + Ax^{n-2} + Bx^{n-3} + \text{etc.} = 0$$

cuius radix erit illa forma assumta : et quia radicum huius aequationis numerus est $= n$ ex eadem forma omnes huius aequationis radices assignare poterimus.

19. Cum hoc iam sit eximium criterium veritatis huius formae, tum etiam annotasse iuuabit, quoniam forma radice $n-1$ quantitates arbitrarias continet, totidem quoque quantitates arbitrarias in aequationem rationalem ingredi, vnde perspicuum est, istas quantitates ita determinari posse, vt aequatio rationalis inde datos coefficientes Δ, A, B, C etc. obtineat, hoc est : vt aequatio generalis huius gradus obtineatur. Quae determinatio si actu institui queat, nanciscemur inde resolutionem generalem aequationum cuiuscunque gradus ; ex quo saltem possibilitas resolutionis hoc modo perficiendae elucet. Difficultates quidem insignes in hoc negotio occurrent, quas eo clarius agnoscemus, si nostram formam ad quemuis gradum a simplicissimis incipiendo, accommodemus. Simplicitati autem et concinnitati calculi consulentes, partem radice rationalem ω omittamus, vt in quouis gradu ad eiusmodi aequationes rationales pertingamus, in quibus secundus terminus deficit, quo ipso amplitudo resolutionis non restringi est censenda.

I. Resolutio aequationum secundi gradus.

20. Ut igitur ab aequationibus secundi gradus incipiamus, sit $n=2$, et posito $\omega=0$, forma nostra radice erit :

$$x = \mathcal{A} \sqrt{v}$$

quae rationalis facta dat $xx = \mathcal{A} \mathcal{A} v$. Comparatur haec aequatio cum forma generali secundi gradus $xx=A$, deficiente secundo termino, sitque $\mathcal{A} \mathcal{A} v = A$: cui ut satisfiat, statuatur $\mathcal{A} = 1$, eritque $v = A$; unde proposita aequatione $xx = A$, si sumatur $\mathcal{A} = 1$, et $v = A$, eius radix vna erit $x = \mathcal{A} \sqrt{v} = \sqrt{A}$, et quia $\sqrt{1}$ duos habet valores 1 et -1, altera radix erit $x = -\mathcal{A} \sqrt{v} = -\sqrt{A}$: quod quidem per se est perspicuum.

II. Resolutio aequationum tertii gradus.

21. Posito iam $n=3$, forma radice pro hoc casu erit :

$$x = \mathcal{A} \sqrt[3]{v} + \mathcal{B} \sqrt[3]{v^2}$$

unde ut aequatio rationalis eruatur, sumatur primo cubus :

$$x^3 = \mathcal{A}^3 v + 3 \mathcal{A} \mathcal{A} \mathcal{B} v \sqrt[3]{v} + 3 \mathcal{A} \mathcal{A} \mathcal{B} v \sqrt[3]{v^2} + \mathcal{B}^3 v^2$$

Fingatur iam haec aequatio cubica :

$$x^3 = Ax + B$$

unde

vnde, pro x valorem assumptum substituendo, orietur quoque

$$x^3 = A \sqrt[3]{v} + A \mathfrak{B} \sqrt[3]{v^2} + B$$

quae forma illi aequalis est reddenda, aequandis inter se tam partibus rationalibus, quam irrationalibus, vtriusque speciei $\sqrt[3]{v}$ et $\sqrt[3]{v^2}$.

22. Comparatio autem terminorum rationalium praebet:

$$B = \mathfrak{A}^3 v + \mathfrak{B}^3 v^2$$

et ex collatione irrationalium fit:

$$A \mathfrak{A} = 3 \mathfrak{A} \mathfrak{A} \mathfrak{B} v \text{ et } A \mathfrak{B} = 3 \mathfrak{A} \mathfrak{B} \mathfrak{B} v^2$$

quarum vtraque dat $A = 3 \mathfrak{A} \mathfrak{B} v$.

Hinc si ista aequatio cubica fuerit proposita:

$$x^3 = 3 \mathfrak{A} \mathfrak{B} v x + \mathfrak{A}^3 v^2 + \mathfrak{B}^3 v^2$$

eius radix vna crit:

$$x = \mathfrak{A} \sqrt[3]{v} + \mathfrak{B} \sqrt[3]{v^2}$$

et si α , β , γ sint tres radices cubicae vnitatis, duae reliquae radices erunt:

$$x = \mathfrak{A} \alpha \sqrt[3]{v} + \mathfrak{B} \alpha^2 \sqrt[3]{v^2}; \quad x = \mathfrak{A} \beta \sqrt[3]{v} + \mathfrak{B} \beta^2 \sqrt[3]{v^2}$$

est autem $\alpha = \beta^2 = \frac{-1 + \sqrt{-3}}{2}$ et $\beta = \alpha^2 = \frac{-1 - \sqrt{-3}}{2}$

23. Possunt autem vicissim, si aequatio cubica proponatur

$$x^3 = A x + B$$

ex coefficientibus A et B quantitates \mathfrak{A} , \mathfrak{B} et v determinari, vt inde omnes tres huius aequationis radices obtineantur. Hunc autem in finem, quia tantum duae aequationes adimplendae habentur, vna litterarum

84 DE RESOLUTIONE

\mathcal{A} et \mathcal{B} pro lubitu assumi potest. Sit igitur $\mathcal{A} = \mathcal{r}$,
et aequatio

$A = 3 \mathcal{A} \mathcal{B} v = 3 \mathcal{B} v$ praebet $\mathcal{B} = \frac{A}{3v}$; vnde fit $\mathcal{B}^3 = \frac{A^3}{27v^3}$
qui valor in prima aequatione $B = v + \mathcal{B}^3 v^2$ substitutus dat:

$$B = v + \frac{A^3}{27v^3} \text{ seu } vv = Bv - \frac{1}{27} A^3$$

vnde fit $v = \frac{1}{2} B \pm \sqrt{\left(\frac{1}{4} B B - \frac{1}{27} A^3\right)}$; perinde autem est
vter horum duorum valorum assumatur.

24. Inuento autem valore ipsius $v = \frac{1}{2} B \pm \sqrt{\left(\frac{1}{4} B B - \frac{1}{27} A^3\right)}$
 $\frac{1}{27} A^3$) erit $\mathcal{B} = \frac{A}{3v}$ et $\mathcal{B}^3 v^2 = \frac{A}{3v}$. hincque tres aequa-
tiones propositae:

$$x^3 = A x + B$$

erunt radices:

$$\text{I. } x = \sqrt[3]{v} + \frac{A}{3\sqrt[3]{v}}; \text{ II. } x = \alpha \sqrt[3]{v} + \frac{3A}{\alpha^2 \sqrt[3]{v}}; \text{ III. } x = \beta \sqrt[3]{v} + \frac{3A}{\beta^2 \sqrt[3]{v}}$$

Cum autem fit $\frac{1}{2} B \pm \sqrt{\left(\frac{1}{4} B B - \frac{1}{27} A^3\right)}$ erit

$$\sqrt[3]{v} = \sqrt[3]{\left(\frac{1}{2} B \pm \sqrt{\left(\frac{1}{4} B B - \frac{1}{27} A^3\right)}\right)} \text{ et}$$

$$\frac{A}{3\sqrt[3]{v}} = \sqrt[3]{\left(\frac{1}{2} B \mp \sqrt{\left(\frac{1}{4} B B - \frac{1}{27} A^3\right)}\right)}$$

hincque nascuntur formulae vulgares pro resolutione
aequationum cubicarum.

III. Resolutio aequationum quarti gradus.

25. Posito $n = 4$, consideremus hanc radice
formam:

$$x = \mathcal{A} \sqrt[3]{v} + \mathcal{B} \sqrt[3]{v^2} + \mathcal{C} \sqrt[3]{v^3}$$

et

et quaeramus aequationem quarti gradus, cuius haec forma sit radix. Atque hoc quidem casu calculus facile instituitur, quo irrationalitates tolluntur; nam ob $\sqrt[4]{v^4} = v$, sumatur haec aequatio:

$$x - B\sqrt{v} = A\sqrt[4]{v} + C\sqrt[4]{v^3}$$

quae quadrata dat:

$$xx - 2Bx\sqrt{v} + BBv = AA\sqrt{v} + 2ACv + CCv\sqrt{v}$$

quae partibus irrationalibus ad eandem partem translatis fit:

$$xx + (BB - 2AC)v = 2Bx\sqrt{v} + (AA + CCv)\sqrt{v}$$

et sumtis denuo quadratis prodibit haec aequatio rationalis:

$$x^4 + 2(BB - 2AC)vxx + (BB - 2AC)^2vv = 4BBvxx + 4(AA + CCv)Bvx + (AA + CCv)^2v$$

quae ordinata abit in hanc formam;

$$x^4 = 2(BB + 2AC)vxx + 4(AA + CCv)Bvx + AA^2v - BB^2vv + CC^2v^3 + 4AABCCvv - AA^2CCvv$$

26. Huius igitur aequationis biquadratae radix una est:

$$x = A\sqrt[4]{v} + B\sqrt[4]{v^3} + C\sqrt[4]{v^5}$$

ac si radices biquadratae unitatis ponantur r, a, b, c , ita ut fit:

$$\begin{aligned} a &= +\sqrt{-1}; & b &= -1; & \text{et } c &= -\sqrt{-1} \\ \text{rit } a^2 &= -1 = b; & a^3 &= -\sqrt{-1} = c; \\ b^2 &= +1; & b^3 &= -1 = b; \\ c^2 &= -1 = b; & c^3 &= +\sqrt{-1} = a; \end{aligned}$$

vnde tres reliquae radices eiusdem aequationis erunt :

$$x = \mathcal{A}a\sqrt[3]{v} + \mathcal{B}b\sqrt[3]{v^2} + \mathcal{C}c\sqrt[3]{v^3}$$

$$x = \mathcal{A}b\sqrt[3]{v} + \mathcal{B}a\sqrt[3]{v^2} + \mathcal{C}c\sqrt[3]{v^3}$$

$$x = \mathcal{A}c\sqrt[3]{v} + \mathcal{B}b\sqrt[3]{v^2} + \mathcal{C}a\sqrt[3]{v^3}$$

27. Hinc autem vicissim aequatio biquadrata quaecunque ad illam formam reduci, eiusque radices assignari poterunt. Sit enim proposita haec aequatio:

$$x^4 = Ax^2 + Bx + C$$

et quaeri oportet valores coefficientium \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} cum quantitate v , quibus inuentis simul huius aequationis radices innotescunt. Erit autem :

$$A = 2(\mathcal{B}\mathcal{B} + 2\mathcal{A}\mathcal{C}v); \quad B = 4(\mathcal{A}\mathcal{A} + \mathcal{C}\mathcal{C}v)\mathcal{B}v$$

$$C = \mathcal{A}^4v^3 + \mathcal{B}^4vv + \mathcal{C}^4v^3 + 4\mathcal{A}\mathcal{B}\mathcal{B}\mathcal{C}vv - 2\mathcal{A}\mathcal{A}\mathcal{C}\mathcal{C}vv \text{ seu}$$

$$C = (\mathcal{A}\mathcal{A} + \mathcal{C}\mathcal{C}v)^2v - (\mathcal{B}\mathcal{B} + 2\mathcal{A}\mathcal{C}^2vv + 8\mathcal{A}\mathcal{B}\mathcal{B}\mathcal{C}vv)$$

Illinc autem est $(\mathcal{B}\mathcal{B} + 2\mathcal{A}\mathcal{C}v)v = \frac{1}{2}A$; et $\mathcal{A}\mathcal{A} + \mathcal{C}\mathcal{C}v = \frac{B}{4\mathcal{B}v}$; qui valores hic substituti dant :

$$C = \frac{BB}{16\mathcal{B}^2v} - \frac{1}{4}AA + 8\mathcal{A}\mathcal{B}\mathcal{B}\mathcal{C}vv$$

Prima autem formula praebet $4\mathcal{A}\mathcal{C}v = A - 2\mathcal{B}\mathcal{B}v$, qui valor denuo substitutus dat :

$$C = \frac{BB}{16\mathcal{B}^2v} - \frac{1}{4}AA + 2A\mathcal{B}\mathcal{B}v - 4\mathcal{B}^4vv$$

ita vt iam duae litterae \mathcal{A} et \mathcal{C} sint eliminatae.

28. Quia hic adhuc duae incognitae \mathcal{B} et v supersunt, valor ipsius \mathcal{B} arbitrio nostro relinquitur. Sit igitur $\mathcal{B} = 1$, et quantitas v ex sequenti aequatione cubica determinari debet:

$$v^3 - \frac{1}{2}Av^2 + \frac{1}{4}(C + \frac{1}{4}AA)v - \frac{1}{16}BB = 0$$

In-

Inuenta autem hinc radice v , ex prioribus aequationibus quaeri debent litterae \mathfrak{A} et \mathfrak{C} . Cum igitur fit:

$$\mathfrak{A}\mathfrak{A} + \mathfrak{C}\mathfrak{C}v = \frac{B}{4v} \text{ et } 2\mathfrak{A}\mathfrak{C}\sqrt{v} = \frac{A-v}{2\sqrt{v}}$$

erit tam addendo, quam subtrahendo, et radicem quadraticam extrahendo

$$\mathfrak{A} + \mathfrak{C}\sqrt{v} = \sqrt{\left(\frac{B}{4v} + \frac{A}{2\sqrt{v}} - \sqrt{v}\right)} \text{ et}$$

$$\mathfrak{A} - \mathfrak{C}\sqrt{v} = \sqrt{\left(\frac{B}{4v} - \frac{A}{2\sqrt{v}} + \sqrt{v}\right)} \text{ unde reperietur;}$$

$$\mathfrak{A} = \frac{1}{4\sqrt{v}}\sqrt{(B+2A\sqrt{v}-4v\sqrt{v})} + \frac{1}{4\sqrt{v}}\sqrt{(B-2A\sqrt{v}+4v\sqrt{v})} \text{ et}$$

$$\mathfrak{C} = \frac{1}{4v}\sqrt{(B+2A\sqrt{v}-4v\sqrt{v})} - \frac{1}{4v}\sqrt{(B-2A\sqrt{v}+4v\sqrt{v})}.$$

29 Cum fit $\mathfrak{A}\sqrt{v} \pm \mathfrak{C}\sqrt{v^3} = (\mathfrak{A} \pm \mathfrak{C}\sqrt{v})\sqrt{v}$ erunt aequationis propositae:

$$x^4 = Axx + Bx + C$$

postquam valor v inuentus fuerit ex aequatione:

$$v^3 - \frac{1}{4}Av^2 + \frac{1}{4}(C + \frac{1}{4}AA)v - \frac{1}{4}BB = 0$$

quatuor radices:

$$\text{I. } x = \sqrt{v} + \frac{1}{2\sqrt{v}}\sqrt{(B\sqrt{v} + 2Av - 4vv)}$$

$$\text{II. } x = \sqrt{v} - \frac{1}{2\sqrt{v}}\sqrt{(B\sqrt{v} + 2Av - 4vv)}$$

$$\text{III. } x = -\sqrt{v} + \frac{1}{2\sqrt{v}}\sqrt{(-B\sqrt{v} + 2Av - 4vv)}$$

$$\text{IV. } x = -\sqrt{v} - \frac{1}{2\sqrt{v}}\sqrt{(-B\sqrt{v} + 2Av - 4vv)}$$

Hocque modo, ut constat, resolutio aequationis bi-quadraticae ad resolutionem aequationis cubicae reducitur.

IV. Resolutio aequationum quinti gradus.

30. Posito $n=5$, erit forma nostra radice:

$$x = \mathfrak{A}\sqrt[5]{v} + \mathfrak{B}\sqrt[5]{vv} + \mathfrak{C}\sqrt[5]{v^3} + \mathfrak{D}\sqrt[5]{v^4}$$

ac primo quaeri debet aequatio quinti gradus, cuius haec futura sit radix, seu quod eodem redit, ex hac forma signa radicalia eliminari oportet. In hoc autem ipso summa occurrit difficultas, cum operatio haec eliminationis neutiquam eo modo, quo in aequationibus quarti gradus sum usus, institui queat. Manifestum quidem est, quia omnes potestates ipsius x eadem signa radicalia involuunt, si aequatio quaesita fingatur:

$$x^5 = Ax^4 + Bx^3 + Cx^2 + D$$

tum substituendo pro x valorem assumptum, quatuor obtineri aequationes, quarum ope quaterna signa radicalia eliminari liceat; sed tum litterae hae assumptae $A, B, C,$ et D singulae difficillime determinabuntur.

31. His difficultatibus perpensis in alium incidi modum hanc operationem instituendi, qui ita est comparatus, ut ad omnes radicum formas, cuiuscunque sint gradus, aeque pateat, et ex quo simul perspicietur, aequationem rationalem nunquam ultra gradum, qui exponente n indicatur, esse ascensuram. Hic autem modus innititur ipsi naturae aequationum, qua singulorum terminorum coefficientes ex omnibus radicibus definiuntur. Cum igitur omnes quinque radices aequationis, quam quaerimus, consent, ex iis quoque coefficientes singulorum terminorum eius formari possunt per regulas cognitae. Sint igitur $\alpha, \beta, \gamma, \delta, \epsilon,$ quinque radices surdofolidae unitatis, seu radices huius aequationis $z^5 - 1 = 0$, ac ponendo $a, \beta, \gamma, \delta, \epsilon$ pro radicibus aequationis, quam quaerimus, erit:

$$a = \sqrt[5]{1}$$

$$\begin{aligned} \alpha &= \mathfrak{A} \sqrt[5]{v} + \mathfrak{B} \sqrt[5]{v^2} + \mathfrak{C} \sqrt[5]{v^3} + \mathfrak{D} \sqrt[5]{v^4} \\ \beta &= \mathfrak{A}a \sqrt[5]{v} + \mathfrak{B}a^2 \sqrt[5]{v^2} + \mathfrak{C}a^3 \sqrt[5]{v^3} + \mathfrak{D}a^4 \sqrt[5]{v^4} \\ \gamma &= \mathfrak{A}b \sqrt[5]{v} + \mathfrak{B}b^2 \sqrt[5]{v^2} + \mathfrak{C}b^3 \sqrt[5]{v^3} + \mathfrak{D}b^4 \sqrt[5]{v^4} \\ \delta &= \mathfrak{A}c \sqrt[5]{v} + \mathfrak{B}c^2 \sqrt[5]{v^2} + \mathfrak{C}c^3 \sqrt[5]{v^3} + \mathfrak{D}c^4 \sqrt[5]{v^4} \\ \varepsilon &= \mathfrak{A}d \sqrt[5]{v} + \mathfrak{B}d^2 \sqrt[5]{v^2} + \mathfrak{C}d^3 \sqrt[5]{v^3} + \mathfrak{D}d^4 \sqrt[5]{v^4}. \end{aligned}$$

32. His quinque radicibus expositis, si aequatio quinti gradus has radices habens statuatur:

$$x^5 - \Delta x^4 + Ax^3 - Bx^2 + Cx - D = 0$$

hi coefficientes ex radicibus $\alpha, \beta, \gamma, \delta, \varepsilon$ ita definiuntur, ut sit

$\Delta =$ summae radicum

$A =$ summae productorum ex binis

$B =$ summae productorum ex ternis

$C =$ summae productorum ex quaternis

$D =$ producto ex omnibus quinis.

Quo autem hos valores facilius colligere queamus, eos ex summis potestatum radicum concludamus. Sit igitur:

$$P = \alpha + \beta + \gamma + \delta + \varepsilon$$

$$Q = \alpha^2 + \beta^2 + \gamma^2 + \delta^2 + \varepsilon^2$$

$$R = \alpha^3 + \beta^3 + \gamma^3 + \delta^3 + \varepsilon^3$$

$$S = \alpha^4 + \beta^4 + \gamma^4 + \delta^4 + \varepsilon^4$$

$$T = \alpha^5 + \beta^5 + \gamma^5 + \delta^5 + \varepsilon^5.$$

His enim valoribus definitis erit, vti nouimus:

$$\Delta = P$$

$$A = \frac{\Delta P - Q}{z}$$

$$B = \frac{AP - \Delta Q + R}{z}$$

$$C = \frac{BP - \Delta Q + \Delta R - S}{z}$$

$$D = \frac{CP - BQ + AR - \Delta S + T}{z}$$

33. Iam ad valores P, Q, R, S, T inuestigandos, debemus prius radicem vnitatis $1, a, b, c, d$ omnes potestates in vnam summam redigere, quae cum sint radices aequationis $z^5 - 1 = 0$, erit:

$$1 + a + b + c + d = 0$$

$$1 + a^2 + b^2 + c^2 + d^2 = 0$$

$$1 + a^3 + b^3 + c^3 + d^3 = 0$$

$$1 + a^4 + b^4 + c^4 + d^4 = 0$$

$$1 + a^5 + b^5 + c^5 + d^5 = 5$$

Summae potestatum sextarum, septimarum, etc. vsque ad decimas, iterum euanescent, at decimarum summa iterum fit $= 5$, cum sit $a^5 = 1, b^5 = 1, c^5 = 1$ et $d^5 = 1$. Breuitatis gratia in hoc calculo poterimus signa radicalia plane omittere, dummodo deinceps recordemur, cum literis $\mathcal{A}, \mathcal{B}, \mathcal{C}, \mathcal{D}$ coniungenda esse $\sqrt[5]{v}, \sqrt[5]{v^2}, \sqrt[5]{v^3}, \sqrt[5]{v^4}$.

34. Nunc igitur addendis radicibus $\alpha, \beta, \gamma, \delta, \epsilon$ habebimus:

$$P = \mathcal{A}(1 + a + b + c + d) + \mathcal{B}(1 + a^2 + b^2 + c^2 + d^2) + \text{etc.} = 0.$$

reliquis autem potestatibus sumendis, eliciemus insuper

$$P = 0$$

$$P = 0$$

$$Q = 10(AD + BE)$$

$$R = 15(AA'E + AB^2 + B^2D + E^2D)$$

$$S = 20(AB^2 + AE^2 + B^2D + ED^2) + 30(AAD + BBE) + 120ABED$$

$$T = 5(A^5 + B^5 + E^5 + D^5) + 100(A^4E + AB^4E + B^4E^2 + AB^2D^2) + 150(AE^2D^2 + A^2B^2E^2 + B^2E^2D^2 + A^2B^2D^2).$$

Hic alia producta non occurrunt, nisi quae adiungendis signis radicalibus potestatem ipsius v rationalem producant: seu si litterae A vnam dimensionem tribuamus, litterae B duas, litterae E tres et litterae D quatuor, in omnibus his productis numerus dimensionum est per 5 diuisibilis, coefficientis autem cuiusvis producti est quintuplum eius coefficientis, qui eidem producto ex lege combinationum competit.

35. Cum igitur sit $P = 0$, erit quoque $\Delta = 0$, et pro reliquis coefficientibus habebimus:

$$A = -\frac{1}{2}Q; B = -\frac{1}{3}R; C = -\frac{1}{4}AQ - \frac{1}{8}S; \text{ et } D = -\frac{1}{5}BQ + \frac{1}{5}AR + \frac{1}{5}T.$$

Hinc ergo erit:

$$A = -5(AD + BE)$$

$$B = 5(AA'E^2 + AB^2 + B^2D + E^2D)$$

$$C = -5(AB^2 + B^2D + AE^2 + ED^2) + 5(A^2D^2 + B^2E^2) - 5ABED$$

$$D = 5(A^5 + B^5 + E^5 + D^5) - 5(A^4E + AB^4E + B^4E^2 + AB^2D^2) + 5(AE^2D^2 + A^2B^2E^2 + B^2E^2D^2 + A^2B^2D^2)$$

cum quibus terminis iam debitae potestates ipsius v coniungi debent, ut obtineantur eorum iusti valores.

36. Quodsi ergo mutatis signis coefficientium A et C proponatur haec aequatio:

$$x^5 = Ax^5 + Bx^2 + Cx + D$$

cuius coefficientes hos teneant valores:

$$A = 5(AD + BE)v$$

$$B = 5(A^2E + AB^2 + BD^2v + E^2Dv)v$$

$$C = 5(AB + B^2Dv + AE^2v + ED^2v)v - 5(A^2D + B^2E^2)vv + 5ABEDv^2$$

$$D = A^2v + B^2v^2 + E^2v^3 + D^2v^4 - 5(A^2ED + AB^2E + B^2E^2Dv + ABD^2v)v^2 + 5(A^2B^2D + A^2BE^2 + AE^2D^2v + B^2ED^2v)v^2$$

erunt eius quinque radices:

$$I. x = A\sqrt[5]{v} + B\sqrt[5]{v^2} + C\sqrt[5]{v^3} + D\sqrt[5]{v^4}$$

$$II. x = Aa\sqrt[5]{v} + Ba^2\sqrt[5]{v^2} + Ca^3\sqrt[5]{v^3} + Da^4\sqrt[5]{v^4}$$

$$III. x = Ab\sqrt[5]{v} + Bb^2\sqrt[5]{v^2} + Cb^3\sqrt[5]{v^3} + Db^4\sqrt[5]{v^4}$$

$$IV. x = Ac\sqrt[5]{v} + Bc^2\sqrt[5]{v^2} + Cc^3\sqrt[5]{v^3} + Dc^4\sqrt[5]{v^4}$$

$$V. x = Ad\sqrt[5]{v} + Bd^2\sqrt[5]{v^2} + Cd^3\sqrt[5]{v^3} + Dd^4\sqrt[5]{v^4}$$

existentibus a, b, c, d praeter unitatem reliquis quatuor radicibus surdesolidis unitatis, quarum valores imaginarii constant.

37. Si nunc vicissim ex datis coefficientibus A, B, C, D definiri possent quantitates A, B, C, D cum littera v , haberetur resolutio generalis omnium aequationum

tionum quinti gradus. Verum in hoc ipso summa difficultas consistit, cum nulla via pateat, litteras \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} , \mathcal{D} , quarum quidem vnā pro lubitu assumere licet, successiue ita eliminandi, vt aequatio solum incognitam v cum datis A, B, C, D inuoluens resultet, quae quidem nullas radices superfluas complectatur. Satis tuto autem suspicari licet, si haec eliminatio rite administretur, tandem ad aequationem quarti gradus perueniri posse, qua valor ipsius v definiatur. Si enim aequatio altioris gradus prodiret, tum quoque valor ipsius v signa radicalia eiusdem gradus implicaret, quod absurdum videtur. Quoniam autem multitudo terminorum hunc laborem tam difficilem reddit, vt ne tentari quidem cum aliquo successu queat, haud abs re erit, casus quosdam minus generales euoluere, qui non ad formulas tantopere complicatas deducant.

38. Ad casus ergo particulares descensuri, tribuamus litteris \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} , \mathcal{D} eiusmodi valores, quibus calculus in compendium reducatur; ac primo quidem sint $\mathcal{B}=0$, $\mathcal{C}=0$, et $\mathcal{D}=0$, vnde nanciscemur:

$$A=0, B=0, C=0 \text{ et } D=\mathcal{A}^5 v.$$

Hinc igitur fit $\mathcal{A} \sqrt[5]{v} = \sqrt[5]{v}$. Quare si haec proposita fuerit aequatio:

$$x^5 = D$$

erunt huius aequationis quinque radices:

$$\text{I. } x = \sqrt[5]{D}; \text{ II. } x = a \sqrt[5]{D}; \text{ III. } x = b \sqrt[5]{D}; \text{ IV. } x = c \sqrt[5]{D};$$

$$\text{V. } x = d \sqrt[5]{D}$$

qui casus cum per se sit manifestus, ab eo exordium capere visum est, ut pateat quomodo nostra methodus casus cognitos in se complectatur.

39. Evanescant iam duae litterarum \mathcal{A} , \mathcal{B} , \mathcal{C} et \mathcal{D} , si enim tres evanescentes ponantur, quaecunque eae sumantur, semper ad casum praecedentem deducimur. Sint igitur \mathcal{C} et \mathcal{D} nihilo aequales, seu aequatio quaeratur, cuius radix sit futura $x = \mathcal{A}\sqrt[5]{v} + \mathcal{B}\sqrt[5]{v^2}$, atque obtinebimus:

$A=0$; $B=5\mathcal{A}\mathcal{B}^2v$; $C=5\mathcal{A}^2\mathcal{B}v$; $D=\mathcal{A}^5v + \mathcal{B}^5v^2$
vnde proposita radix conveniet huic aequationi:

$$x^5 = 5\mathcal{A}\mathcal{B}^2vx^2 + 5\mathcal{A}^2\mathcal{B}vx + \mathcal{A}^5v + \mathcal{B}^5v^2$$

Quae aequatio si comparatur cum hac forma:

$$x^5 = 5Pxx + 5Qx + R$$

erit $\mathcal{A}\mathcal{B}^2v = P$; $\mathcal{A}^2\mathcal{B}v = Q$, vnde deducitur $\mathcal{A}^5v = \frac{Q^2}{P}$
et $\mathcal{B}^5v^2 = \frac{P^2}{Q}$, ita ut sit $R = \frac{Q^2}{P} + \frac{P^2}{Q}$.

40. Hinc ergo deducimur ad resolutionem huius aequationis specialis quinti gradus:

$$x^5 - 5Pxx + 5Qx + \frac{Q^2}{P} + \frac{P^2}{Q}$$

cuius ob $\mathcal{A}\sqrt[5]{v} = \sqrt[5]{\frac{Q^2}{P}}$ et $\mathcal{B}\sqrt[5]{v^2} = \sqrt[5]{\frac{P^2}{Q}}$ quinque radices erunt:

$$\text{I. } x = \sqrt[5]{\frac{Q^2}{P}} + \sqrt[5]{\frac{P^2}{Q}}$$

$$\text{II. } x = a\sqrt[5]{\frac{Q^2}{P}} + a^2\sqrt[5]{\frac{P^2}{Q}}$$

$$\text{III. } x = b\sqrt[5]{\frac{Q^2}{P}} + b^2\sqrt[5]{\frac{P^2}{Q}}$$

$$\text{IV. } x = c\sqrt[5]{\frac{Q^2}{P}} + c^2\sqrt[5]{\frac{P^2}{Q}}$$

$$\text{V. } x = d\sqrt[5]{\frac{Q^2}{P}} + d^2\sqrt[5]{\frac{P^2}{Q}}$$

Aequa-

Aequatio autem haec non multum abfimilis est formulae Moivreanae, et quia se in factores resolui non patitur, eius resolutio hic tradita eo magis notari meretur.

41. Hanc aequationem a fractionibus liberare poterimus, si ponamus $P = MN$ et $Q = M^2N$, tum enim habebitur:

$$x^5 = 5MNxx + 5M^2Nx + M^2N + MN^2$$

cuius radix erit $x = \sqrt[5]{M^2N} + \sqrt[5]{MN^2}$, et si α quamlibet aliam radicem surdesolidam unitatis denotet, erit huius aequationis quaelibet alia radix:

$$x = \alpha \sqrt[5]{M^2N} + \alpha^2 \sqrt[5]{MN^2}$$

Ita si exempli gratia statuatur $M = 1$; et $N = 2$, huius aequationis:

$$x^5 = 10xx + 10x + 6$$

radix quaecunque est $x = \alpha \sqrt[5]{2} + \alpha^2 \sqrt[5]{4}$; haecque aequatio ita est comparata, ut per nullam methodum cognitam resolui posse videatur.

42. Si \mathcal{B} et \mathcal{D} sint nihilo aequales, ad eundem casum reuoluimur. Fiet enim

$A = 0$; $B = 5\mathcal{A}^2\mathcal{C}v$; $C = 5\mathcal{A}\mathcal{C}^2vw$ et $D = \mathcal{A}^2v + \mathcal{C}^2v^2$
vnde si statuatur haec aequatio:

$$x^5 = 5Pxx + 5Qx + R$$

ut sit $P = \mathcal{A}^2\mathcal{C}v$ et $Q = \mathcal{A}\mathcal{C}^2vw$, erit $\frac{QQ}{P} = \mathcal{C}^2v^2$ et $\frac{P^2}{Q} = \mathcal{A}^2v$: hincque fit, ut ante, $R = \frac{QQ}{P} + \frac{P^2}{Q}$, atque etiam eadem reperiuntur radices. Eadem porro etiam aequatio reperitur, siue ponatur $\mathcal{A} = 0$ et $\mathcal{B} = 0$; siue $\mathcal{A} = 0$ et $\mathcal{C} = 0$. Sin autem vel \mathcal{A} et \mathcal{D} , vel \mathcal{B} et \mathcal{C} euanescere

evanescere affumantur, vtrinque quidem eadem prodit aequatio, sed diuersa a praecedentibus casibus, quam ideo euoluere conueniet.

43. Sit igitur et $\mathfrak{B} = 0$ et $\mathfrak{C} = 0$, atque hinc consequemur sequentes valores:

$$A = 5\mathfrak{A}\mathfrak{D}v; B = 0, C = -5\mathfrak{A}\mathfrak{A}\mathfrak{D}\mathfrak{D}vv; \text{ et } D = \mathfrak{A}^5v + \mathfrak{D}^5v^4.$$

Vnde si statuamus $\mathfrak{A}\mathfrak{D}v = P$; erit $A = 5P$ et $C = -5PP$ tum vero erit:

$$DD - 4P^2 = (\mathfrak{A}^5v - \mathfrak{D}^5v^4)^2 \text{ et } \mathfrak{A}^5v - \mathfrak{D}^5v^4 = \sqrt{(DD - 4P^2)},$$

ideoque

$$\mathfrak{A}^5v = \frac{1}{2}D + \frac{1}{2}\sqrt{(DD - 4P^2)} \text{ et}$$

$$\mathfrak{D}^5v^4 = \frac{1}{2}D - \frac{1}{2}\sqrt{(DD - 4P^2)}$$

Hinc si proposita fit haec aequatio:

$$x^5 = 5Px^3 - 5PPx + D$$

quaelibet eius radicum est:

$$x = \alpha \sqrt{\left(\frac{1}{2}D + \frac{1}{2}\sqrt{(DD - 4P^2)}\right)} + \alpha^4 \sqrt{\left(\frac{1}{2}D - \frac{1}{2}\sqrt{(DD - 4P^2)}\right)}$$

atque haec est ipsa illa aequatio cuius resolutionem Cel. Moivraeus docuit.

44. Possunt autem ex forma generali innumerabiles deduci aequationes quinti ordinis, quarum radices assignare licet, etiamsi ipsae illae aequationes in factores resolui nequeant. Proposita enim aequatione quinti gradus:

$$x^5 = Ax^3 + Bx^2 + Cx + D$$

cuius coefficientes habeant sequentes valores:

$$A =$$

$$A = \frac{5}{gk}(g^3 + k^3)$$

$$B = \frac{5}{2mnrr}((m+n)(m^2g^3 - n^2k^3) - (m-n)rr)$$

$$C = \frac{5}{mnggkrr}(g^3(m^2g^3 - n^2k^3)^2 - (m(m+n)g^6 - (m^2 + mn - n^2)g^5k^3 + n(m-n)k^6)rr - k^3r^4)$$

$$D = \frac{gg}{mnmk^2g^3}((m^2g^3 - nk^3)^3 - (m^2g^3 - n^2k^3)(m^2g^3 + rn^2k^3) - n^2k^3r^4) + \frac{kk}{mngg^4r^3}(m^2g^3r^2(m^2g^3 - n^2k^3) - (2m^2g^3 + n^2k^3)r^4 + r^6) + \frac{5(m-n)(g^3 - k^3)(m^2g^3 - n^2k^3)}{2mngkrr} - \frac{5(m+n)(g^3k^3)}{2mngk}$$

eius radices semper assignari possunt.

45. Ponatur enim breuitatis gratia:

$$T = (m^2g^3 - n^2k^3)^2 - 2(m^2g^3 + n^2k^3)rr + r^4$$

fitque:

$$P \} \frac{(m^2g^3 - n^2k^3)^2 - (m^2g^3 - n^2k^3)(m^2g^3 + n^2k^3)rr - n^2k^3r^4 + ((m^2g^3 - n^2k^3)^2 - n^2k^3rr)\sqrt{T}}{2mnr}$$

$$R \} \frac{(m^2g^3 - n^2k^3)m^2g^3 - (2m^2g^3 + n^2k^3)rr + r^4 + (m^2g^3 - n^2k^3)\sqrt{T}}{2mnr}$$

vbi signa superiora pro valoribus P et R, inferiora pro Q et S valent, ac quaelibet radix aequationis erit:

$$x = a\sqrt[5]{\frac{gg}{k^4}P} + a^2\sqrt[5]{\frac{kk}{g^4}R} + a^3\sqrt[5]{\frac{kk}{g^4}S} + a^4\sqrt[5]{\frac{gg}{k^4}Q}$$

46. Vt rem exemplis illustremus, ex his formis sequentia formari possunt:

I. Aequationis $x^5 = 40x^3 + 70xx - 50x - 98$ radix est

$$x = \sqrt[5]{(-31 - 3\sqrt{-7})} + \sqrt[5]{(-18 + 10\sqrt{-7})} + \sqrt[5]{(-18 - \sqrt{-7})} + \sqrt[5]{(-31 - 3\sqrt{-7})}$$

II. Aequationis $x^5 = 2625x + 16600$ radix est

$$x = \sqrt[5]{75(5+4\sqrt{10})} + \sqrt[5]{225(35+11\sqrt{10})} + \sqrt[5]{225(35-11\sqrt{10})} + \sqrt[5]{75(5-4\sqrt{10})}$$

quae eo magis sunt notatu digna, quod hae aequationes nullo alio modo resolui possunt. Simili autem modo huiusmodi inuestigationes ad aequationes altiorum graduum extendi possunt: facileque erit, ex quouis gradu innumerabiles aequationes per alias methodos irresolubiles exhibere, quarum huius methodi ope non solum una, sed omnes plane radices exhiberi queant.